

İÇİNDEKİLER

Önsöz	11
Giriş	13
AKÇADAĞ KÖY ENSTİTÜSÜ	19
Hasan Nedim Şahhüseyinoğlu	20
Celal Coşkun	22
Ali Çavuş	24
Zafer Gençaydın	28
AKPINAR KÖY ENSTİTÜSÜ	36
Aydın İpek	37
Haydar Savcı	39
AKSU KÖY ENSTİTÜSÜ	44
Pakize Türkoğlu	45
Mehmet Özman	55
Mehmet Kut	57
ARİFİYE KÖY ENSTİTÜSÜ	61
Hayrettin Uysal	63
Nadir Gezer	71
Muzaffer Özer	74
BEŞİKDÜZÜ KÖY ENSTİTÜSÜ	78
Şükrü Velioğlu (Erten)	80
M. Şinasi Eskiçırak	84
CILAVUZ KÖY ENSTİTÜSÜ	87
Halise Apaydın	89
M. Sıtkı Demir	92
Kazım Çakmur	94
Osman İlker	97
İsmail Demirel	99

ÇİFTELER KÖY ENSTİTÜSÜ	105
Talip Apaydın	107
Mustafa Aydoğan	112
Tahsin Yücel	114
İlyas Küçükcan	122
Yakup Kepenek	125
DİCLE KÖY ENSTİTÜSÜ	133
Servet Avcı	135
Adnan Binyazar	137
DÜZİÇİ KÖY ENSTİTÜSÜ	145
Ali Yüce	147
Mustafa Okumuş	149
Haydar Demirtaş	155
Halil Erkan	163
ERNİS KÖY ENSTİTÜSÜ	168
Enver Taşbaşı	169
Güngör Töre	172
GÖL KÖY ENSTİTÜSÜ	175
Raşit Tiryakioğlu	176
Nuri Çelik Yazıcıoğlu	179
Mehmet Sazak	183
Ali Nuri Güntekin	189
GÖNEN KÖY ENSTİTÜSÜ	196
Fatma Dicle Yalçın	198
Hakkı Uysal	201
Avni Aytan	203
Hasan Özdemir	217
Mehmet Ali Öztürk	222
Yusuf Korkut	228
Ahmet Taşal	230

Ali Makal	232
Tali Özdemir	235
HASANOĞLAN KÖY ENSTİTÜSÜ	240
Ali Yıldız	242
Mustafa Fakıođlu	245
Ömer Ekşiođlu	249
HASANOĞLAN YÜKSEK KÖY ENSTİTÜSÜ	253
İVRİZ KÖY ENSTİTÜSÜ	259
Mahmut Makal	261
Mevlüt Kaplan	264
Hacı Angı	272
Ayşe Baysal	276
Ali Uçan	281
KEPİRTEPE KÖY ENSTİTÜSÜ	288
Mehmet Başaran	290
Hüseyin Yalçın	293
Ramazan Bilir	295
Ahmet Kocaman	298
KIZILÇULLU KÖY ENSTİTÜSÜ	303
Hüseyin Atmaca	305
Mustafa Kemal Güngör	313
Zekeriya Kayhan	316
Remzi Taşçı	319
Süleyman Avdal	322
Sakine Özman	324
M. Nevzat Aksoy	328
Feyzullah Ertuđrul	335
Ali Özer	338
ORTAKLAR KÖY ENSTİTÜSÜ	342
Halil İbrahim Durgut	344
Halil Vural	347

PAMUKPINAR KÖY ENSTİTÜSÜ	350
Emin Özdemir	352
Hüseyin Kızılırmak	357
Cemalettin Dökmetaş	360
Mehmet Kopan	362
Yücel Güngör	364
PAZARÖREN KÖY ENSTİTÜSÜ	370
Zekeriya Aslan	372
Yusuf Ziya Bahadınlı	374
Eyyüp Yaşar	382
PULUR KÖY ENSTİTÜSÜ	386
Mümtaz Erdoğan	388
Mustafa Ayaz	390
SAVAŞTEPE KÖY ENSTİTÜSÜ	393
Sabri Kurt	396
Yusuf Ziya Özdemir	397
İbrahim Belek	404
SONUÇ	410
TEŞEKKÜR	415
KAYNAKÇA	416

Köy Enstitüleri sisteminin kurulmasında emeği geçen başta Cumhurbaşkanları Atatürk ve İsmet İnönü'ye, Milli Eğitim Bakanları Saffet Arıkan ve Hasan-Âli Yücel'e, İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç'a, Köy Enstitülerinin bütün yöneticilerine, öğretmenlerine, eğitimlerine, sağlık memurlarına, usta eğitimcilerine ve öğrencilerine 81. kuruluş yıldönümünde saygıyla, minnetle...

ÖNSÖZ

Sevgili öğrencim **Mustafa Gazalcı** yaşamını boşa tüketmeyen, sürekli yararlı işler yapmaya uğraşan bir öğretmen. Çalıştığı okullarda çok başarılı ve sevilen bir öğretmen olduğunu işitiyordum. Genç yaşında milletvekili olunca da yalnız parmak kaldırmakla yetinmedi, yeri geldikçe konuşmalar yapan, önergeler veren, özellikle Köy Enstitüleriyle ilgili konuları gündemde tutan vekil oldu.

Meclis dışında da boş durmuyor. Değerli kitapları yayımlandı. Bunlardan *Köy Enstitüleri Sistemi/Mezunları Üzerine Bir Araştırma, Köy Enstitülerinin Meclis Süreci* adındaki kitapları Köy Enstitüleri hakkında gerçek kaynaklara dayanarak bilgiler veriyor. Değerli öğrencimin öğretmeni olmaktan onur duyuyorum.

Bu yeni kitabı da 21 Köy Enstitüsü hakkında verilen kısa bilgilerden ve mezun öğretmenlerle yapılan söyleşilerden oluşmuş.

Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenlerin büyük çoğunluğu yaşamını yitirdi. Benim gibi yaşayanlar pek az kaldık, son günlerin bekçisiyiz. Hepimiz yaşamımız boyunca kendi çalışmalarımız, edindiğimiz yeni eğitim görüşleri ve bilgilerle Köy Enstitülerinin olumlu-olumsuz yönlerini daha gerçekçi olarak sorgulayacak duruma geldik. 21 Köy Enstitüsünden çıkışlı 81 kişinin son düşüncelerini toplamak yararlı bir çalışma olmuş.

Köy Enstitüleri, Cumhuriyet döneminin önemli bir eğitim atılımıydı. Daha yasası çıkarken köylülerin hepsinin ilköğretim görmesini istemeyenler karşı çıktılar. Bunlar çeşitli karalamalar yaydılar.

Ezberci eğitimle yetişmiş okumuşlarımızın büyük çoğunluğu da iş eğitimi sistemini, öğrencilerin kuramsal dersler ya-

nında üretici tarım ve sanat işleri de yapmasını yadırgadılar, benimsemediler. Öğretim programını incelemeyen bilgi bakımından yetersiz olduğumuzu söylüyorlardı. Bu yüzden Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenler haksızlığa uğrayarak çeşitli sıkıntılarla karşılaştılar.

Fakat zamanla Köy Enstitülü öğretmenlerin görevlerindeki başarıları görüldü. Enstitülerden 17 bin 346 öğretmen, 8 bin 756 eğitmen, 1599 sağlık memuru mezun oldu. Bunların pek çoğu yükseköğrenim yaptı, üst görevlerde çalıştı, bazıları üniversitelerde öğretim üyesi oldu. 55 kişi milletvekili seçildi, bunlardan dördü de bakanlık yaptı. Pek çok yazar, sanatçı ortaya çıktı. Bundan sonra Köy Enstitülerinin önemi anlaşıldı, karalamalar bitti. Şimdi Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenlerin çalışmaları övgüyle anılıyor, bu kurumların yeniden kurulmaları tartışılıyor.

Bu kitapta, söyleşiye katılan öğretmenlerin hepsi de enstitülerinin eğitim ve öğretim yönteminden, oradaki yaşamlarından memnun olduklarını, yeniden kurulmasının yararlı olacağını söylüyorlar. O zaman olanaklar kıtı, şimdi daha kolay ve daha iyi durumda kurulabileceğini belirtiyorlar.

Kitabı okuyana sevgilerim, saygılarımla.

Haziran 2020
Tahsin Yücel

GİRİŞ

Kurtuluş Savaşı utkuyla sonuçlanınca İzmir'e girişte solumlanan **Mustafa Kemal'e**, "*Savaş bitti, şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?*" diye sorarlar. O da, "*Hayır, savaş bitmedi, asıl savaş şimdi başlıyor. İnsanların kafalarındaki karanlıklar aydınlanmadıkça gerçek savaş hiçbir zaman bitmiş olmayacaktır*" diyerek asıl kurtuluşun eğitim, kültür, aydınlanma yoluyla olacağını vurgular.

Aradan yaklaşık bir yıl geçince de 1923'te TBMM'de 3. ve 4. Yasama Yılı'nı açarken, "*eğitimin bir süs değil hayatta başarılı olmayı sağlayacak pratik ve kullanılabilir, uygulanabilir olması gerektiğini*" belirtir.

1924'te Öğretim Birliği Yasası'nın kabulü, aynı yılda Amerikalı **John Dewey**, 1925'te Alman **Alfred Kühne**, 1927'de Belçika'dan **Omer Buyse** gibi yabancı uzmanların çağrılıp onlara raporlar hazırlatılması, yurtdışına öğrenci gönderilmesi, Milli Eğitim Bakanı **Mustafa Necati** döneminde yapılan program, eğitim düzenlemeleri, Kayseri ve Denizli'de açılan Köy Öğretmen Okulları (1926) hep bu amacı gerçekleştirmeye dönük önemli adımlardır.

Köy Enstitüleri sistemi

Bütün bu adımlara karşın yeni Cumhuriyetin, **Atatürk**'ün amaçladığı süsten, ezberden uzak, üretici, aydınlanmacı yeni eğitimine, Milli Eğitim Bakanı **Saffet Arıkan**'ın, İlköğretim Genel Müdürü **İsmail Hakkı Tonguç**'un kararlı atılımlarıyla başlanabilir. Derin izler bırakacak, ezber bozacak bu atılımlar, ileride eğitim kurslarından Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü'ne uzanan Köy Enstitüleri sistemini doğurur.

Bu sistemin ilk adımı 1936'da başlayıp 1947'ye değin süren eğitim kurslarıdır. Birçok Köy Enstitüsünün başlangıcında eğitim kursları vardır. Eğitimler yüzyıllardır karanlıkta kalan, unutulmuş, uçsuz bucaksız köylere atılan öncü aydınlık fişekleri gibidir. Onlar taşlı, dikenli, kurak topraklarda, kimi zaman bataklık yerlerde ilk kazmayı vuran, ilk yapıyı yapan gelecek Köy Enstitülü binlerce kardeşlerine yol, yer açan kahramanlardır.

Okulsuz, öğretmensiz küçük köylere eğitim uygulaması başarılı olunca **İsmail Hakkı Tonguç** ve arkadaşları, Bakan **Saffet Arıkan**'la birlikte köy eğitimi ve öğretmen sorununu kökten çözmek için 1937'de Eskişehir Çifteler'de, İzmir Kızıllı'da, 1938'de Kırklareli Kepirtepe'de, 1939'da Kastamonu Göl'de Köy Öğretmen Okullarını açarlar. Bir yandan da üç sınıflı küçük köyler için eğitim kursları sürer.

Atatürk'ün ölümüyle 1938'de görevden ayrılan **Saffet Arıkan**'ın yerine **Hasan-Âli Yücel** Milli Eğitim Bakanı olur. **Yücel** ve **Tonguç** ikilisi Cumhurbaşkanı **İsmet İnönü**'nün de desteğini alarak işlere daha bir coşkuyla sarılır.

17 Nisan 1940'ta sistemin ana omurgasını oluşturan Köy Enstitüleri Kuruluş Yasası'nı, eleştirilere karşın TBMM'den çıkarırlar.

Köy Öğretmen Okullarının adı Köy Enstitüsü olur. 1940-41'de 10 Köy Enstitüsü sayısı 1944'e gelindiğinde 20'yi bulur.

Cumhurbaşkanı **İsmet İnönü** toprak reformunun yapılması için koşulların zorlanarak Köy Enstitülerinin sayısının 60'a çıkarılmasını, öğretmenin, sağlıkçının yanında tarımcı yetiştirilmesini gündeme getirir. Ne yazık ki o günün koşullarında bu öneri gerçekleşemez.

Ezberci, klasik eğitimden ayrı, Eğitim Kursları (1936) ve Köy Öğretmen Okulları (1937) ile başlayan, Köy Enstitüleri (1940) ile süren, Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü (1942) ile

taçlanan yeni Köy Enstitüsü eğitim sistemi ülkenin aydınlanmasını, canlanmasını başlatır.

Atatürk'ün 1922'de İzmir'e girişinde karanlığa karşı asıl savaş dediği, 1923'te TBMM'de dile getirdiği uygulanabilir eğitim, uzun, çetin arayışlardan sonra bulunur, başarıyla uygulanır.

Eğitmen Kurslarının adını, kaynağını Bakan **Saffet Arıkan**'a söyleyen, ilk kursların altında imzası olan da **Atatürk**'tür.

Üreterek eğitilmek, eğitilirken üretmek, bozkırı yeşertmek, dağlardan su getirmek, ağaçlar dikmek, binalar yapmak, sanatın her dalını, özgür okumayı, eleştiriye, yaratıcılığı eğitime sokmak gibi ilkeleri taşıyan yeni eğitim sistemi, yerli ve yabancıların dikkatini çeker. Cumhurbaşkanı, bakanlar, milletvekilleri, aydınlar bu yeni okulları gezer. Enstitüleri gezen gazeteci **Ahmet Emin Yalman** izlenimlerini yazdığı kitabına *Yarının Türkiyesine Seyahat* adını verir.

Yalnız eğitimin niteliği değil, sayısal olarak da Köy Enstitüsü sistemi bir sıçramaya yol açacaktır. "1935 yılında yapılan sayıma göre zorunlu öğretim çağındaki çocuklarda okuma bilenler erkeklerde 31.3, kızlarda 18.6, bütününde yüzde 25.3'tür. 1941 yılında bu oranlar erkek çocuklarda yüzde 47.7, kızlarda yüzde 24.4, bütününde yüzde 34.1'e yükselmektedir."¹

Nüfusun yüzde 80'i köylerde yaşadığı halde ilkokul çağındaki köy nüfusunun ancak yüzde 20'si okuldadır. "Planlı çalışmalarla beş yıl gibi kısa bir zaman içinde Köy Enstitülerinin öğrenci sayısı, geçmiş bir asırlık emeklerle elde edilen öğretmen sayısına (15.000) eşit duruma getirilmiştir."² Köy Enstitüsü sistemi ile on beş yıl içinde okulsuz, öğretmensiz köy kalmayacaktır.

Yüksek Köy Enstitüsü'nde ders veren ünlü tarihçi **Prof. Dr. Enver Ziya Karal**, **Ali Dündar**'ın anlattığına göre öğrencile-

---

1) **İsmail Hakkı Tonguç**, "Köy Eğitim ve Öğretiminin Amaçları", Köy Enstitüleri 1-2, Köy Enstitüsü ve Çağdaş Eğitim Vakfı (KEÇEV), 2003, s.76.

2) *a.g.e.*, s.79.

rine, “Köy Enstitüleri tarih boyunca Türklerin dünya uygarlığına yaptığı tek ve özgün katkıdır”³ demiştir.

Köyünde bin bir yokluk ve yoksunluk içinde yaşarken eğitmenin, öğretmenin, gezici başöğretmenin yönlendirmesiyle Köy Enstitülerine giden köy çocukları, kendilerinden çok ülkenin gerçek kurtuluşuna gittiklerini kısa süre sonra anladılar. Okulda kazandıkları üretici, canlandırıcı eğitimi çalıştıkları okullara, köylere taşıdılar.

Önce budandı, sonra kapatıldı

Köyler, köylüler hızla canlanırken çıkarı bozulanlar, aydınlanmadan, geleceklerinden korkanlar, 1946 yılından başlayarak sistemi budamaya başladı. Sistemin mimarları **Hasan-Âli Yücel**, **İsmail Hakkı Tonguç** ve arkadaşları görevden uzaklaştırıldı. 1947’de Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü kapatıldı. Köy Enstitülü öğretmenlere verilen araziler geri alınarak eğitmen kurslarına son verildi.

Ezberci eğitim, yeni üretici sisteme benzetileceğine, Köy Enstitüleri eski sisteme benzetildi. Asılsız, temelsiz karalamalarla önce yıpratıldı, güçsüz bırakıldı, içi boşaltıldı, 1954 yılında da temelli kapatıldı.

Ancak o yıllardan bu yana Köy Enstitüsü sistemi yerine daha iyi bir sistem getirilmedi. Tam tersine giderek eğitimin niteliği, birliği bozuldu. Paralı, niteliksiz eğitim, diplomalı işsizler yetiştirdi.

Köyler, yoksul halk kesimi çocukları –tekel örnekler dışında– yeniden nitelikli eğitimin dışında kaldı. Eğitimde Köy Enstitüleri sistemiyle getirilen fırsat ve olanak eşitliği yok edildi.

Sisteme duyulan özlem

Bugün Köy Enstitülerinin kuruluşunun üzerinden 81, kapanışının üzerinden 67 yıl geçmesine karşın o anlayışa duyulan

3) **Ali Salman, İçinde Yaşayanların Anlatımıyla Pazarörenli Yıllar**, Geçit Yayınları, 2013.

lan özlem, gereksinim daha da arttı. Başta büyük kentler olmak üzere birçok yerel yönetici Köy Enstitülerine benzer okullar, örgütlenmeler başlatacaklarını açıkladı.

Bu arada Köy Enstitülerini tanıtıcı birçok kitap, belgesel olmasına karşın kimi gazete ve televizyonlarda eksik, yanlış şeyler de söylenip yazıldı. Bunların çoğu yıkılış yıllarındaki gibi amaçlı bir karalamadan çok bilgi eksikliğinden yapılmaktadır.

O zaman Köy Enstitülerini daha geniş kitlelere doğru anlatmak gerekir. Bu, aynı zamanda bu sistemden yararlanacaklar için de gereklidir. Bu kitabı bu amaçla, yani Köy Enstitüleri sistemini olabildiğince doğru, gerçek anlatmak için hazırladık.

Daha önce bu konuda enstitülerde okuyan 165 kişiyle yaptığımız anketlere dayanarak *Köy Enstitüleri Sistemi/Mezunları Üzerine Bir Araştırma* (2015) ile başlangıcından günümüze *Köy Enstitülerinin Meclis Süreci* (2019) adlı kitapları yayımladık.

81. yılda 81 çınarla söyleşi

Yıllar içinde *Köy Enstitüleri Sistemi/Mezunları Üzerine Bir Araştırma* için yaptığımız bu söyleşilere yenilerini ekledik.

Bu söyleşileri yaparken bir kez daha gördük ki Köy Enstitülüler ilerlemiş yaşlarına karşın o günleri özlemle, sevgiyle anıyor, yaşadıklarını bugün olmuş gibi coşkuyla anlatıyorlar.

Her söyleşi yaptığımız kişiyi çok kısa tanıttık, fotoğraflarını koyduk. Ne yazık ki kimileri söyleşi yaptıktan sonra yaşamdan ayrıldı. Onları da bir kez daha saygıyla anıyoruz.

Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü'nde okuyanları ilk okudukları enstitülerinden ayırmadık. Ancak okuyucuya Yüksek Köy Enstitüsü'nü daha iyi tanıtabilmek için **Tahsin Yücel** öğretmenimizle ayrıca bir söyleşi yaptık.

Söyleşilerin sonunda onlardan kısa bir öğrencilik ve öğretmenlik anısını anlatmasını istedik. Bu anıların Köy Enstitüleri sistemini daha iyi tanıtacağına inanıyoruz.

Sorulara kısa kısa yanıtlar verenler olduğu gibi, uzun anlatanlar da oldu.

Yıllar içinde yaptığımız söyleşileri özenle koruduk. Sonunda **İsmail Hakkı Tonguç Belgeliği Vakfı** 165 anketi tarayarak belgeleri arasına aldı, araştırma yapmak isteyenlerin hizmetine sundu.

Koruma işi güvenceye alınınca sıra bu söyleşileri değerlendirmeye, kamuoyuyla paylaşmaya geldi. Köy Enstitülerinin kuruluşunun 80. yılında *Cumhuriyet* gazetesinde üç günlük bir dizi yaparak bunların küçük bir bölümünü yayımladık. Dizi ilgi görünce her enstitüyü kısaca anlatarak 21 Köy Enstitüsünden çıkışlı çınarlarla bir kitap yapmaya karar verdik. Böylece **21 Köy Enstitüsü/Çınarlar Anlatıyor** kitabı çıktı ortaya.

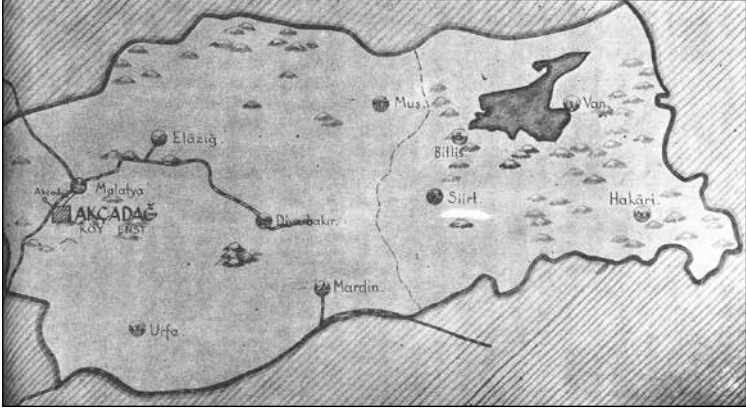
Yeni yaptığımız söyleşilerde, yurdun çeşitli yerlerinde doksanlı yaşlarını yaşayan Köy Enstitülülere ulaştık. İletişimde oğullarının, torunlarının içten katkılarını gördük.

Ne denli çaba harcasak da söyleşiler Köy Enstitülerine dengeli dağılmadı. Kimi enstitülere iki-üç, kimilerine daha çok kişi düştü. Çifteler çıkışlı **İlyas Küçükcan**'ın belirttiği gibi, yurdun dört bir yanına kurulmuş enstitüler bir ailenin bireyleri gibidir. O yüzden birinden az, birinden çok kişi olmasının önemi yok. Enstitüler birbirleriyle yarışmazlar, yardımlaşırlar. Söyleşilerde görüldüğü gibi birinde olan güzelliği, üretimi başka bir enstitü ile paylaşırlar.

Yarının aydınlık eğitim düzenini kuracaklar, inanıyoruz ki Köy Enstitüleri sisteminden yararlanacaktır. Öyle de olmalıdır. Çünkü bu sistemde uygulanan ilkeler, evrensel eğitim değerlerine uygun ilkelerdir. Yıllar geçse de eskimesi söz konusu değildir.

Bu sistemden yararlanacaklara bu tanıklıklar bir ölçüde kaynak olursa, enstitülülerin kurduğu bir okulda okuma olanağı bulan bir öğretmen olarak bundan kıvanç duyar, sistemi kuranlara bir ölçüde borcumuzu ödemiş oluruz.

AKÇADAĞ KÖY ENSTİTÜSÜ / MALATYA (1940)⁴

Kuruluş tarihi: 01.06.1940

Müdürler: **Şinasi Tamer** (kurucu, 1940-42), **Şerif Tekben** (1942-46), **Fevzi Tamam**, **Hikmet Gökten**, **İbrahim Sevinç**.

Öğrenci aldığı iller: Malatya, Diyarbakır, Elazığ, Mardin, Adıyaman, Muş, Şanlıurfa, Tunceli, Erzincan, Bingöl, Sivas, Kahramanmaraş. Başka enstitüler açılınca bazı iller o enstitülere bağlandı.

Okulu bitirenlerin sayısı: 1025

Yeri: 1938'de Akçadağ Hamidiye Kışlası ve Aziziye Kışlası adı verilen Sultansuyu Harası içinde eğitim kursu açılır.

1940'ta Hamidiye Kışlası'nda Akçadağ Köy Enstitüsü olarak eğitime başlar. Altı ay sonra Malatya-Adana demiryolunun Akçadağ tren istasyonu, Karapınar köyü sınırlarına taşınır. Arazi, Karapınar, Onatlı ve Kırlangıç köylerinin sınırları içindedir. Kıl çadırlarda kalınarak Köy Enstitüsü binaları yapılır.

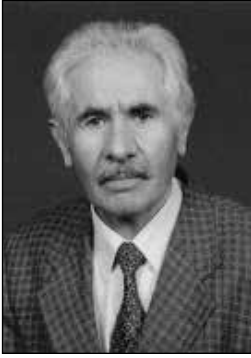
4) Enstitü adlarının yanında verilen yıllar enstitülerin kuruluş tarihidir.

Enstitü müdürü **Şerif Tekben**, *Canlandırılacak Köy Yolunda* (2005) adlı kitabında, 31 Mart 1940'ta Akçadağ'a geldiğinde buranın 1500 nüfuslu küçük bir kasaba olduğunu, enstitünün açılacağı Hamidiye Kışlası'nın harap bir bina olduğunu, yerleşim yerinde bir damla su bulunmadığını belirtir.

Okuldan çıkan yazarlar: **H. Nedim Şahhüseyinoğlu, Kemal Burkay, Kemal Kırılancı, Cemal Yıldırım, Zafer Gençaydın.**

Akçadağ çıkışlılar enstitülerini anlatıyor:

H. Nedim Şahhüseyinoğlu (1949)⁵

H. Nedim Şahhüseyinoğlu, 1945'te Malatya'nın bir köyünde davar güderken Akçadağ Köy Enstitüsü'ne gider. Başka bir okulda okuma olanağı yoktur.

Kendi anlatımıyla hem eğitilir hem de verilen işlerle beceri ve kişilik kazanır. Okulu bitirip köylerde çalıştıktan sonra çocuklarını okutmak için Malatya'ya gelir. Orada Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) şube başkanlığı yapar.

Bir sürü idari ve adli soruşturma geçirir. 1978'den ölünceye değin çoğu araştırma ve inceleme alanında yirmiyi aşkın kitap ve onlarca makale yazar.

Altı çocuğunun iyi bir eğitim almasını sağlar.

---

5) Adların yanında verilen yıllar kişilerin enstitülerden çıkış tarihidir.